

The background of the poster is a complex, abstract artwork. It features a mix of warm colors like orange, red, and brown, with some cooler tones of purple and blue. The textures are varied, including fine, hair-like lines, larger brushstrokes, and geometric, crystalline shapes. The overall effect is one of depth and movement, suggesting a landscape or a close-up of a natural form like a flower or a piece of fabric.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

—*La vie en rose*

La Casa dels Cants

Dissabte, 19 de juny de
2021 - 20 h

Diumenge, 20 de juny de
2021 - 19 h

Petit Palau

Programa

Cor de Noies de l'Orfeó Català
Josep Surinyac i Guida Miró, piano
Santi Serratosa, percussió corporal
Buia Reixach i Feixes, direcció musical
Dani Coma, direcció escènica

L'ABANS

Junkal Guerrero (1968)

Bi bihotz

INFANTESA

Eduard Toldrà (1895-1962)

Cocorococ!

Arranjament: Jordi Domènech

Maria Molina, soprano

Romança sense paraules

Arranjament: Jordi Domènech

Léo Delibes (1836-1891)

Pizzicato

Les norwégiennes

Albert Guinovart (1962)

Llop de rondalla

Stephen Foster (1826-1864)

Slumber, my darling

Arranjament: Mark Hayes

JOVENTUT

Arthur Sullivan (1842-1900)

“Som cinc noietes virginals”, de l’òpera

Mikado

Quintet solista: Patrícia Rodríguez, Maria Molina, Sira

Sadurní, Loles Raventós i Laura González.

Eriks Esenvalds (1977)

Spring, the sweet spring

Claude Debussy (1862-1918)

Salut printemps

Andrea Megías, soprano

Eduard Toldrà

Festeig

Leonard Bernstein (1918-1990)

“I feel pretty”, de la pel·lícula *West Side story*

Trio solista: Verónica Olivares, Jana Lüscher i Belén Clemente.

MADURESA - VELLESA

Josef Rheinberger (1839-1901)

"Heimfahrt", del cicle *Maitag*

John Lennon (1940-1980) i **Paul McCartney** (1942)

When I'm sixty-four

Arranjament: Alan Billingsley

Eriks Esenvalds

Only in sleep

Eva León, soprano

César Cui (1835-1918)

“L'onde est endormie”, de *Cinc cors, op. 46*

Quartet solista: Emma Campàs, Sira Sadurní, Mar Pons i Belén Clemente.

Eduard Toldrà

Menta i farigola

Arranjament: Jordi Domènech

DESPRÉS...

Gabriel Fauré (1845-1924)

Cantique de Jean Racine

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa.

Comentari

Els colors de l'instrument humà i social

Els cors de veus blanques tenen una capacitat absolutament suprema de filtrar-se dins nostre i apel·lar la nostra espiritualitat. La seva puresa ens genera recolliment i tendresa, i se'n desprèn certa ingenuïtat, en el sentit grec de ben nascut. El Cor de Noies de l'Orfeó Català ofereix, a més, una sonoritat molt més plena i tècnicament més rodona, gràcies a tota l'excel·lència formativa que acumulen a la fi de l'Escola Coral i l'exigència de l'equip artístic format per Buia Reixach, Josep Surinyac, Ulrike Haller i Oriol Rosés.

Avui s'hi sumen Guida Miró al piano, Santi Serratosa a la percussió corporal i Dani Coma a la direcció escènica per crear un espectacle que aspira a fer parlar tots els sentits: seguint la tendència natural de la música de ser permeable a tots els estímuls que pot rebre de les altres arts per dotar de més significat el seu suprem poder evocador, el Cor de Noies ens presenta un trencadís sonor i visual sincer i suggeridor.

Toldrà i Guinovart es mariden amb Lennon i McCartney, i ens deixen entreveure l'inici i la culminació de la música americana, des de l'ortodòxia de Foster fins a la sornegueria d'un Bernstein que representa la ironia del jueu novaïorquès que passa dels marges a la centralitat del cànon en vint anys. La comicitat anglesa de Sullivan o la profunditat sonora alemanya de Rheinberger deixen pas a l'univers eteri de dos letons com Esenvalds i Cui, que aporten més significat encara a eterns astres francesos com Debussy, Delibes o Fauré. Un *collage* estètic que recorre des de meitat del segle XIX fins al XXI, i que ens permet percebre la meravellosa diversitat de gestos sonors íntims de cada autor. Però que, misteriosament, construeix un relat musical compacte i sense fissures.

Aquest discurs pren la paraula a través de la veu pura, serena, natural i de mediterraneïtat clàssica del Cor de Noies, amb obres que reten homenatge a la maternitat, la natura, l'amor, el retorn a la pàtria o el pas del temps, des d'una senzillesa i transparència que es combina amb aquella elegància colpidora que ens fa acaronar la transcendència còsmica i, al mateix temps, desvela moments espurnejants i plens de gràcia que converteixen la proposta en un xarrup de frescor sonora i un recer íntim per al reconfort. A la fi, la celebració de la veu com a instrument essencialment humà i social.

Aina Vega, doctora en filosofia de la música i periodista cultural

Biografies

©RicardoRíos-VisualArt

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, que el va dirigir els primers set anys, està integrat per quaranta joves de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals es van iniciar als cors infantils de l'Orfeó Català. Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, E. van Tiel, M. Valdivieso, N. Huynh i J. Nott, i ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre, Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya i Gustav Mahler Jugendorchester.

Ha actuat a diverses poblacions d'Espanya, Alemanya, França i Eslovènia. El 2005 va ser premiat al Festival de Cantonigròs. Ha enregistrat dos CD, *Viatjant...* i *Germinans*. La temporada 2016-17 va participar en el Projecte Heimat, amb el Mädchenchor Hannover, sota la direcció de Simon Halsey. El juliol del 2018 va actuar per primera vegada al Festival Grec interpretant l'òpera *El monstre al laberint* de J. Dove, juntament amb els cors de l'Orfeó Català i la JONC. El maig del 2019 va debutar a la Philharmonie de Berlín, convidat al projecte coral Vocal Heroes de la Filharmònica de Berlín, juntament amb altres cors d'Alemanya, Itàlia, el Regne Unit i membres de la Filharmònica de Berlín interpretant *There was a child* de J. Dove i *Friday afternoons* de N. Muhly, sota la direcció de Simon Halsey.

L'agost del 2019 va interpretar *El somni d'una nit d'estiu* de F. Mendelssohn al Festival Castell de Peralada amb la Mahler Chamber Orchestra & Friends i la narradora María Valverde, tots dirigits per Gustavo Dudamel, i el setembre del mateix any la *Tercera Simfonia* de Mahler juntament amb el Cor Infantil de l'Orfeó Català i l'Orquestra Filharmònica d'Israel, sota la direcció de Zubin Mehta.

Presentat per Catalunya Música, el Cor de Noies de l'Orfeó Català va ser un dels finalistes al concurs de cors *amateurs* Let the Peoples Sing, organitzat per la UER, que es va celebrar l'octubre del 2019 al Palau de la Música Catalana i per primera vegada a Espanya.

L'any 2020 el Cor va actuar en l'espectacle interdisciplinari *Erritu* de KuKai Dantza al Mercat de les Flors i va ser convidat a acompanyar la cantant Noa en el seu recital al Palau de la Música.

Durant l'actual temporada 2020-21, ha interpretat *El somni d'una nit d'estiu* de F. Mendelssohn i l'estrena de *Les trompetes de la mort* de M. Timón amb l'OSV, sota la direcció de Víctor Pablo Pérez.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i rep el mecenatge de la Fundación Banco Santander.

Biografies

©Ricardo Ríos

Josep Surinyac, piano

Nascut a Torelló (Barcelona), hi inicià els estudis musicals amb Montserrat Serra. Va obtenir el títol superior de piano i música de cambra pel Conservatori de Barcelona amb Maria Jesús Crespo i Àngel Soler i posteriorment amplià estudis a la Guildhall School of Music de Londres amb Graham Johnson. Ha treballat amb D. Baldwin i R. Vignoles.

El seu interès pel repertori vocal l'ha portat a col·laborar amb cantants com Ferran Albrich, Dolors Aldea, David Alegret, Nancy Argenta, Elena Copons, Lynn Dawson, Jordi Domènech, Ulrike Haller, Enric Martínez-Castignani, Marisa Martins, Assumpta Mateu, Marta Mathéu, Inés Moraleda, Maria Lluïsa Muntada, Roger Padullés, Raquel Pierotti, Arianna Savall, Peter Udland o Lluís Vilamajó, entre d'altres, i com a acompanyant ha actuat en diferents ciutats espanyoles i a diversos països europeus, a més d'Israel, els Estats Units i el Japó.

La seva discografia més recent inclou dos CD amb música vocal de Granados i Toldrà junt amb Maria Lluïsa Muntada i *Winterreise* de Schubert amb Enric Martínez-Castignani. En diverses ocasions ha estat convidat a participar a la Schubertiada a Vilabertran per acompanyar els recitals de Marisa Martins, amb un notable èxit de públic i crítica. També ha estat convidat en diverses ocasions a actuar al LIFE Victoria Festival.

Actualment és el pianista del Cor de Noies de l'Orfeó Català, que dirigeix Buia Reixach, i imparteix classes de lied i música de cambra a l'ESMUC i al Conservatori del Liceu. Igualment, ha estat convidat en diverses ocasions per la Fundació “la Caixa” per acompanyar les *masterclasses* de cant de Nancy Argenta o Lynn Dawson en el marc del Curs d'Interpretació Històrica impartit en diferents ciutats espanyoles.

Biografies

Santi Serratosa, percussió corporal

És graduat en música per l'Aula de Música Moderna del Conservatori del Liceu, l'any 1999. Dos anys més tard va continuar els estudis superiors de bateria al Drummers Collective de Nova York. Després d'una etapa de formació amb diferents professors de bateria, de recerca personal i altres estudis musicals, el 2011 obtingué el títol de Màster de Musicoteràpia per la UPF.

Paral·lelament a la seva formació com a musicoterapeuta, es va formar en percussió corporal amb diferents professors, com Anna Llombart i Stéphane Grosjean, i ha assistit a tallers i cursos de Keith Terry, Fernando Barba, Jep Meléndez, Javier Romero, Núria López, Shaman Lebrun i Ido Shtadler.

Professor de bateria des del 1994, actualment imparteix cursos i tallers de percussió corporal per tot el país, Europa, el Brasil i Xile amb la seva pròpia metodologia (Mètode SSM). És professor de percussió corporal als Tallers Musicals d'Avinyó, XLII Curs d'Estiu La Rítmica Jaques Dalcroze de l'Escola de Música Joan Llongueras, Dansàneu 2014, AEMCAT 2016 i 2017, forma part de l'equip de professors de música del Màster de Musicoteràpia de la UB. I professor col·laborador del Postgrau de Musicoteràpia de la UdG, Postgrau d'Arts Escèniques de l'Institut del Teatre, Postgrau Musical-Bellaterra: Música, Creativitat i Moviment, el curs RHYTHM4DAYS i formador en els cursos de formació continuada de la UVic.

L'any 2015 va dirigir la part formativa i musical del projecte social Toc Cap a Tu de l'Auditori de Barcelona. Ha presentat el seu treball a la quarta i cinquena edició del Congrés Nacional de Musicoteràpia, celebrats a Madrid i Barcelona, respectivament.

Com a bateria ha actuat i gravat amb moltes bandes des de l'any 1990. Tocant estils diversos: jazz, *latin*, flamenc fusió, rock, *funk*, música electrònica, etc. Ha estat músic figurant en molts programes de televisió i va ser el tercer bateria del musical *Grease*. Actualment forma part de grups reconeguts a nivell estatal, com Astrio i Gossos, amb els quals continua enregistrant discs i fent gires per diferents països.

Com a percussionista corporal ha creat i dirigeix la SSM BigHand (big band de percussió corporal) i comparteix un projecte de duet amb Mariona Castells, amb la qual ha participat en diferents espots publicitaris i esdeveniments artístics, socials i educatius.

www.santiserratosa.com

Biografies

Buia Reixach i Feixes, directora

Directora del Cor de Noies de l'Orfeó Català

Començà els estudis musicals a l'Escola de Música de Torelló. Realitzà estudis de cant amb Cori Casanova, Myriam Alió i Dolors Aldea. Va ser membre de la Capella de Música de Santa Maria del Mar i va participar en diversos projectes amb La Xantria, que dirigeix Pere Lluís Biosca. Va estudiar direcció amb Josep Vila i Casañas, Mireia Barrera i Xavier Sans. Ha estat directora de la Coral Infants Alegres de Torelló, Coral Cervià de Torelló, Coral Serpencanta de Manlleu, Cor d'Homes d'Osona, Cor de Pares i Mares de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i Nàïades - Cor de Noies.

Ha treballat en projectes educatius de l'Escola Coral de l'Orfeó Català per impulsar el cant coral –a Bombai (2010) i al Camerun (2011)– i des del 2014 és la directora artística del projecte Cantem Junts, que es realitza biennalment en escoles de primària de la comarca d'Osona i que aplega vuit-cents nens i nenes en un concert. Actualment dirigeix els cors de l'Escola de Música de Manlleu i des de l'any 2007 dirigeix el Cor de Noies de l'Orfeó Català.

Biografies

©lafotogràfica

Dani Coma, direcció escènica

Combina la direcció escènica amb les classes d'interpretació.

Actualment és el cap de departament de l'Àrea de Teatre de l'Escola Coco Comin; mestre de l'Escola Billie Elliot, una escola que forma els intèrprets que intervindran en el musical *Billie Elliot* i que s'estrenarà la propera tardor; i director d'actors del musical *FAMA* que també aterrarà a Barcelona el proper mes d'octubre. També és mestre d'Interpretació i Escena al Conservatori del Liceu, així com del Conservatori de Tarragona, mestre de l'Aula de Musical de l'EMM - Conservatori de Terrassa i mestre de l'Acadèmia del Sol, escola de Teatre Musical del Teatre del Sol de Sabadell.

És director habitual de la productora Viu el teatre amb diversos espectacles en gira per l'estat espanyol; director artístic de *Nada és impossible* de El Mago Pop i de *NESI Broadway Edition*, versió que s'estrena a Madrid el curs vinent i que viatjarà a Broadway l'estiu vinent. Ha estat director escènic del Concert de Sant Esteve del Palau de la Musica els anys 2017, 2018 i 2019, així com de múltiples espectacles amb el cor Infantil i el Cor de Noies de l'Orfeó català, el Cor Geriona, el cor Lutiana i la productora Viu el Teatre.

Creador i compositor del grup juvenil Macedònia, també ha publicat un grapat de Cantates infantils amb Discmedi i Contes amb l'editorial Bellaterra Musica.

Actualment és un dels artistes que forma part del programa FLIPART de la Diputació de Barcelona.

www.danicoma.com

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022

Consulta la programació
i reserva el teu abonament
a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Celebrem la vida!

Sinfonies de Brahms amb
Daniel Harding

Gabetta, Accademia
Nazionale di Santa Cecilia
& Pappano

Joyce DiDonato

Yuja Wang

Orquestra Filharmònica
de La Scala & Chailly

L'enfance du Christ de Berlioz amb
John Eliot Gardiner

Diana Damrau
& Jonas Kaufmann

Radamisto de Handel amb
Philippe Jaroussky
& Il Pomo d'Oro

King Arthur i The fairy queen de Purcell amb
Vox Luminis

Leonidas Kavakos
& Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Berlin

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Textos

Junkal Guerrero (1968)

Bi bihotz

Taupada, taupada, taupada jario
Bi bihotz dantzan
Gorpuz bakar batean
Arnas bakar batean.
Sortzetik dantzan gerri barruko
seaskan,
Xurumurru baten babesean.
Amaren dantza, begi batzu en
dantza,
Beso artean dantzan,
Barruko dantza, bizi berri baten
dantza
Mundu zahar ho nen amaigabeko
dantza.

*Un batec vessa,
dos cors dansen
en un sol cor
en una sola respiració.
Ballant des de la creació en el bressol
de dins la cintura
en l'abric d'un murmuri.
El ball de la mare, el ball d'uns ulls,
ballant entre els braços,
la dansa interior, el ball d'una nova
vida
d'aquest vell món la dansa inacabable.*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Cocorococ!

Text de Josep Carner (1884-1970)

Arranjament de Jordi Domènech

Eulàlia, noble dama
és reposant al llit;
hi ha vora seu la fosca,
la pau i un feble crit.

—Un altre —diu el sostre—,
que no em serà constant.
—Un altre —diu la llinda—,
que em deixarà cantant.

–Ell, que m’ignora encara,
–diu el roser flairós–
escamparà mes roses
sobre un cabell tot ros.

Dins ses humides nines,
medita el gos, content:
–No tindrà por de l’ombra,
farà fugî el dolent!

I en l’alta nit profunda
hom sent el gall cofoi
que diu a les estrelles:
–Cocorococ! És noi!

Romança sense paraules

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Arranjament de Jordi Domènech

En la pica de la font
neda una rosa vermella;
acotada al raig del broc
hi beu una joveneta,
per la barba i coll avall
li regala l’aigua fresca;
els germanets més petits,
riu que riu de la mullena;
ella riu i beu ensems
i al capdavall s’ennuega.

Tots es posen a xisclar,
s'esvaloten i s'alegren,
i el més petitet de tots,
en bressol dins la caseta,
al sentir aquell brogit,
tot nuet riu i perneja
i es posa a cantar tot sol
una romança sens lletra.

Léo Delibes (1836-1891)

Les norwégiennes

Text de Philippe Gille (1831-1901)

Glisse, glisse, traîneau rapide,
La glace est perfide,
Glisse, glisse ma main te guide,
Vole, léger traîneau,
Vole comme un oiseau.
La Norvège reprend son manteau,
Son manteau de neige.
Glisse, glisse, traîneau rapide,
La glace est perfide,
Glisse, glisse ma main te guide,
Glisse toujours, glisse toujours, ah!!
Vole, léger traîneau,
comme un oiseau.
Porté par le vent, poursuis ton élan!

L'heure passe et déjà la nuit
Prend la place du jour qui s'enfuit.
Une étoile aux rayons d'argent,
Se dévoile au bleu firmament;
Pressons l'attelage, défions le vent,
Déjà le village se voit et s'entend;
Courage! Le repòs nous attend!

*Llisca, llisca, trineu veloç,
el glaç és pèrfid,
llisca, llisca, la meva mà et guia,
vola, trineu lleuger,
vola com un ocell.
Noruega repren el seu abric,
el seu abric de neu.
Llisca, llisca, trineu veloç,
el glaç és pèrfid,
llisca, llisca, la meva mà et guia,
llisca sempre, llisca sempre, ah!
Vola, trineu lleuger,
com un ocell.
Portat pel vent, segueix el teu impuls!*

*El temps passa, i ja la nit
pren el lloc al dia que està fugint.
Una estrella de rajos d'argent,
apareix al blau firmament;
apressem els arreus, desafiem el vent,
ja es veu i s'escola el poble;
ànims! El repòs ens espera!*

Au moindre bruit prêtant l'oreille,
Le fiancé soupire et dit: "demain!"
Près du foyer l'amitié veille,
L'amour attend au détour du
chemin.
Fuyons ces lieux tristes et froids,
La bise chante dans les bois!
L'hiver fait entendre sa voix,
La bise chante dans les bois!
Coursiers fidèles, prenez des ailes,
Doublez le pas, on nous attend
làbas!

*Parant l'orella al més petit soroll,
el promès sospira i diu "demà!"
Prop de la llar l'amistat vetlla,
l'amor espera a la volta del camí.
Fugim d'aquests llocs tristos i freds,
el cerç canta dins del bosc!
L'hivern fa escoltar la seva veu,
el cerç canta dins del bosc!
Missatgers fidels, desplegueu les ales,
dobleu el pas, us esperem allà baix!*

Albert Guinovart (1962)

Llop de rondalla

Text de Miquel DescLOT (1952)

S'alimenta de iaies o de nenes,
amb caputxeta i trenes;
de cabretes o de porquets
caçats de poc o freds.
I és que els autors de contes i rondalles
li fan passar més gana que a unes estovalles.
S'alimenta de iaies o de nenes,
amb caputxeta i trenes;
de cabretes o de porquets
caçats de poc o freds...
Però si li donessin pinso per dinar
el llop fora més bo que el pa.

Stephen Foster (1826-1864)

Slumber, my darling

Arranjament de Mark Hayes (1953)

Slumber, my darling, thy mother is
near,
Guarding thy dreams from all terror
and fear,
Sunlight has pass'd and the twilight
has gone,
Slumber, my darling, the night's
coming on.
Sweet visions attend thy sleep,
Fondest, dearest to me,
While others their revels keep,
I will watch over thee.

Slumber, my darling, the birds are
at rest,
The wandering dew's by the flow'rs
are caressed,
Slumber, my darling, I'll wrap thee
up warm,
And pray that the angels will shield
thee from harm.

Slumber, my darling, till morn's
blushing ray
Brings to the world the glad tidings
of day;
Fill the dark void with thy dreamy
delight--
Slumber, thy mother will guard thee
tonight,
Thy pillow shall sacred be
From all outward alarms;
Thou, thou art the world to me
In thine innocent charms.

*Dorm, estimat, la mare és a prop,
protegint els teus somnis del terror i de
la por,
la llum del sol ha passat i el crepuscle
ha marxat,
dorm, estimat, arriba la nit.
Dolces imatges acompanyen el teu son,
ets qui més estimo,
mentre els altres gaudeixen,
jo veiglaré per tu.*

*Dorm, estimat, els ocells descansen,
les errants rosades són acaroades per
les flors,
dorm, estimat, t'abrigaré
i resaré perquè els àngels et protegeixin
del mal.*

*Dorm, estimat, fins que els rajos
enrojolats del matí
portin al món les bones noves del dia;
omple la buida foscor amb delícies de
somni...
Dorm, la mare et cuidarà aquesta nit,
el teu coixí serà intocable
per qualsevol alarma externa
tu, tu ets el món per a mi
en els teus innocents encants.*

Slumber, my darling, the birds are
at rest,
The wandering dew's by the flow'rs
are caressed,
Slumber, my darling, I'll wrap thee
up warm,
And pray that the angels will shield
thee from harm

*Dorm, estimat, els ocells descansen,
les errants rosades són acaroades per
les flors,
dorm, estimat, t'abrigaré
i resaré perquè els àngels et protegeixin
del mal.*

Arthur Sullivan (1842-1900)

“Som cinc noietes virginals”, de l'òpera
Mikado

Text de William Schwenck Gilbert (1836-1911)

Som cinc noietes virginals
que amb el magí ple de pardals
vénen d'escola, quin trasbals!
Cinc noies virginals!

—La gent gran ens fa riure i no ho sap.
—I ens en burlem i riem a tot drap.
—Fins que se'n van amb un gran mal de cap.
Cinc noies virginals!

Som cinc noietes molt senyores,
som cinc petites regadores
que critiquem com cinc tisoires...
Cinc noies virginals!

—Una noieta es casa aviat.
—Dues noietes han fet salat.
—Tot esperant un enamorat.
Cinc noies virginals!

–Si és que en vols una, pots triar.
–Totes esperen la teva mà.
–Qui és el valent que s'hi casarà?
Cinc noies virginals!

Som cinc noietes molt senyores,
som cinc petites regadores
que critiquem com tres tisoires...
un, dos, tres, quatre, cinc noies virginals!

Eriks Esenvalds (1977)

Spring, the sweet spring

Text de Thomas Nashe (1567-1601)

Spring, the sweet spring,
is the year's pleasant king,
Then blooms each thing,
then maids dance in a ring,
Cold doth not sting,
the pretty birds do sing:
 Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-
witta-woo!

The palm and may make
country houses gay,
Lambs frisk and play,
the shepherds pipe all day,
And we hear aye birds
tune this merry lay:
 Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-
witta-woo!

*Primavera, dolça primavera,
la dama més agradable de l'any,
tot floreix,
i les donzelles ballen en rotllana,
el fred no pica,
bells ocells canten:
 Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-
woo!*

*La palma i l'arç
alegren les masies,
els bens saltironegen i juguen,
els pastors canten tot el dia,
i sentim els ocells
entonar aquesta alegre cançó:
 Cuckoo, jug-jug, pu-we, to-witta-
woo!*

The fields breathe sweet,
the daisies kiss our feet,
Young lovers meet,
old wives a-sunning sit,
In every street these tunes
our ears do greet:

Cuckoo, jug-jug, pu-we, to
witta-woo!

Spring, the sweet spring!

*Els camps respiren dolçament,
les margarides ens besen els peus,
els amants joves es troben,
les velles esposes seuen al sol,
a cada carrer aquestes melodies
saluden les nostres oïdes:*

*Cuckoo, jug-jug, pu-we, to witta-
woo!*

Primavera, dolça primavera!

Claude Debussy (1862-1918)

Salut printemps

Text d'Anatole de Ségur (1823-1902)

Salut printemps, jeune saison
Dieu rend aux plaines leur
couronne
La sève ardente qui bouillonne
S'épanche et brise sa prison
Bois et champs sont en floraison.

*Hola, primavera, jove estació,
Déu retorna a les planures la seva
corona,
la saba ardent que borbolleja
s'esbrava i trenca la seva presó
boscós i camps estan florint.*

Un monde invisible bourdonne
L'eau sur le caillou qui résonne
Court et dit sa claire chanson.

*Un món indivisible brunzeix, l'aigua
sobre
el còdol que ressona corre i diu
la seva cançó clara.*

Salut printemps, jeune saison
Dieu rend aux plaines leur
couronne
La sève ardent qui bouillonne
S'épanche et brise sa prison.

*Hola, primavera, jove estació,
Déu retorna a les planures la seva
corona,
la saba ardent que borbolleja
s'esbrava i trenca la seva presó.*

Le genêt dore la colline
Sur le vert gazon l'aubépine
Verse la neige de ses fleurs
Tout est fraîcheur, Amour, lumière
Et du sein fécond de la terre
Montent des chants et des senteurs.

*Boscós i camps estan florint
l'argelaga daura el turó sobre el verd
herbei,
l'arç vessa la neu de les seves flors.
tot és frescor, amor, llum,
i del si fecund de la terra
tornen a pujar cants i olors.*

Eduard Toldrà

Festeig

Text de Joan Maragall

Sota les estrelles, d'espatlles al mar,
una galta humida, fresca de serena,
una galta suau i plena
és ben dolça de besar.

Entre dos silencis, bes silenciós,
com vares deixar-nos tremolant tots dos
dins la nit quieta, amb deixos ardents
de la migdiada i dels terrals vents.

El reberes silenciosa.
Mos llavis, dolços encar,
te van preguntâ una cosa
i tu no vas contestar.

Què vaig preguntar-te?... Sols recordo el bes
i que se sentia la plena mar alta.
Tu, tota caiguda, semblaves malalta...
Oh, no hi tornaré mai més!

Prô la flonja galta ruixada amb serena,
sota de ma boca, d'espallles al mar;
prô la xafogosa nit d'agost serena,
ai, com la podré oblidar?

Leonard Bernstein (1918-1990)

“I feel pretty”, de la pel·lícula *West Side story*

Text de Stephen Sondheim (1930)

I feel pretty,
Oh, so pretty,
I feel pretty and witty and bright!
And I pity
Any girl who isn't me tonight.
I feel charming,
Oh, so charming
It's alarming how charming I feel!
And so pretty
That I hardly can believe I'm real.

See the pretty girl in that mirror
there:
Who can that attractive girl be?
Such a pretty face,
Such a pretty dress,
Such a pretty smile,
Such a pretty me! I feel stunning
And entrancing,
Feel like running and dancing for
joy,
For I'm loved
By a pretty wonderful boy!

*Em sento bonica,
oh, tan bonica,
em sento bonica, i llesta i brillant!
I em fan pena
totes les noies que no són jo aquesta
nit.
Em sento encantadora,
oh, tan encantadora
és alarmant com d'encantadora em
sento!
I tan bonica
que gairebé no em puc creure que sigui
real.
Mireu aquesta noia tan bonica al
mirall:
qui deu ser aquesta noia tan atractiva?
Amb una cara tan bonica,
un vestit tan bonic,
un somriure tan bonic,
una jo tan bonica! Em sento
sensacional
i enlluernadora,
tinc ganes de córrer i ballar d'alegria
perquè m'estima
un noi atractiu i meravellós!*

Josef Rheinberger (1839-1901)

“Heimfahrt”, del cicle Maitag

Text de Franziska von Hoffnaaß (1831-1892)

Rheinabwärts gleitet ein zierlicher
Nachen,
Mit glatterndem Wimpel,
ruderbekränzt.
Die Sonne ist unter, di Sterne
erwachen,
und träum’risch am Himmel das
Mondlicht glänzt.

*Rin avall baixa una bonica barqueta,
amb llisos banderins, coronats per
rems.*

*El sol es pon, les estrelles es desperten,
i la Lluna somiadora brilla al cel.*

Zwölf Mägdlein im Boote, sie
schaukeln und singen;
der Abendwind fächelt ihr offenes
Haar.
Die Lüfte durchbebet ein
zaub’risches Klingen;
Es lauschet im Strome die
Nizenschar.

*Dotze donzelles a la barca es
balancegen i canten;
la brisa de la tarda els fa volar els
cabells.
Un so màgic tremola per l’aire;
les nimfes de l’aigua l’escolten al riu.*

Tragt uns heimwärts, grüne Wogen,
Ach, zu Ende ist die Lust!
Maientag ist fortgezogen,
nur Erinn’rung bleibt der Brust.

*Porteu-nos a casa, verdes onades,
ai, l’alegria s’acaba!
Els dies de maig se’n van,
només el record ens queda.*

Wie so gerne bis zum Morgen
lauschten wir der Nachtigall,
dort in stillem Glück verborgen
grüßt vom Hain ihr süßer Schall.

*Tàn a gust, fins al matí
escoltàvem el rossinyol,
amagat en la felicitat silenciosa
saluda des del bosc amb el seu dolç so.*

Doch es rauschen fort die Wellen,
und das Boot folgt ihnen sacht;
Tränen leise niederquellen,
Maienwonne, gute Nacht!

*Però les ones segueixen corrent,
i el vaixell les segueix tranquil·lament;
broten les llàgrimes silenciosament,
goig de maig, bona nit!*

John Lennon (1940-1980) i Paul McCartney (1942)

When I'm sixty-four

Arranjament d'Alan Billingsley

When I get older losing my hair
Many years from now
Will you still be sending me a
valentine
Birthday greetings, bottle of wine?
If I'd been out till quarter to three
Would you lock the door?
Will you still need me, will you still
feed me
When I'm sixty-four?
You'll be older too
And if you say the word
I could stay with you

I could be handy, mending a fuse
When your lights have gone
You can knit a sweater by the
fireside
Sunday mornings go for a ride
Doing the garden, digging the
weeds
Who could ask for more?
Will you still need me, will you still
feed me
When I'm sixty-four?

Every summer we can rent a cottage
in the Isle of Wight
If it's not too dear
We shall scrimp and save
Grandchildren on your knee
Vera, Chuck and Dave.

*Quan em faci gran i em caiguís els
cabells
d'aquí a molts anys
¿em seguiràs enviant notes d'amor,
felicitacions d'aniversari, i una
ampolla de vi?
Si sortís fins a tres quarts de tres
tancaries la porta amb clau?
¿Encara em necessitaràs, em donaràs
de menjar
quan en tingui seixanta-quatre?
Tu també seràs més gran
i si dius la paraula
em podria quedar amb tu.
Podria ajudar-te a reparar un fusible
quan se'n vagi la llum
tu pots fer un jersei de punt al costat de
la llar de foc
sortir els diumenges al matí
arreglar el jardí, treure les males
herbes,
què més es pot demanar?
Encara em necessitaràs? ¿Encara em
donaràs de menjar,
quan en tingui seixanta-quatre?*

*A l'estiu podem llogar una caseta a
l'illa de Wight
si no és massa cara
ens estrenyerem el cinturó i estalviarem
amb els nets a la teva falda
la Vera, en Chuck i en Dave.*

Send me a postcard, drop me a line
Stating point of view
Indicate precisely what you mean to say
Yours sincerely, wasting away
Give me your answer, fill in a form
Mine for evermore
Will you still need me, will you still feed me
When I'm sixty-four?

*Envia'm una postal, escriu-me unes
línies
digue'm el teu punt de vista
indica'm exactament què vols dir
atentament, consumint-me
dona'm una resposta, emplena un
formulari
meva per sempre més
¿encara em necessitaràs? ¿Encara em
donaràs de menjar,
quan en tingui seixanta-quatre?*

Eriks Esenvalds

Only in sleep

Text de Sara Teasdale (1884-1933)

Only in sleep I see their faces,
Children I played with when I was
child,
Louise comes back with her brown
hair braided,
Annie with ringlets warm and wild.

Only in sleep Time is forgotten-
What may have come to them, who
can know?
Yet we played last night as long ago,
And the doll-house stood at the turn
of the stair.

The years had not sharpened their
smooth round faces,
I met their eyes and found them
mild-
Do they, too, dream of me, I
wonder,
And for them am I too a child?

*Només quan dormo veig les seves
cares,
els nens amb qui vaig jugar quan era
petit,
la Louise s'acosta amb el seu cabell
castany trenat,
l'Annie amb uns rínxols càlids i rebels.
Només quan dormo el temps s'oblida-
Què se'n deu haver fet, d'ells, qui ho
pot saber?
Però aquesta nit hem jugat com ho
fèiem abans,
i la casa de nines estava al replà de
l'escala.
Els anys no havien endurit els seus
rostres suaus i arrodonits,
em vaig trobar amb els seus ulls i eren
dolços
em pregunto si també somnien amb
mi,
i si per a ells també soc un infant.*

César Cui (1835-1918)

“L’onde est endormie”, de *Cinc cors, op. 46*

Adaptació francesa d’Ernest Closson (1870-1950), del text original en rus de Constantí KR, gran duc de Rússia (1858-1915)

L’onde est endormie, les zéphirs
reposent
Et la lune éclaire le sombre azur des
eaux.
L’océan s’argente et brûle en
palpitant:
Ainsi que la joie rayonne sur nos
douleurs.

*Les ones s’han adormit, els zèfirs
reposen
i la lluna il·lumina el fosc atzur de les
aigües.
L’oceà s’argenta i crema tot palpitant:
així com la felicitat resplendeix sobre el
nostre dolor.*

Eduard Toldrà (1895-1962)

Menta i farigola

Text: Josep Carner

Arranjament: Jordi Domènech

Menta i farigola,
ruda i romaní.

Una vella, vella,
com un pergamí,
al nas les ulleres,
a la mà el mitjó,
surt a la finestra,
guaita l’horitzó.

I com cada dia
en instant parell,
la vella gemega,
pregant pel donzell
que a tretze anys l'aimava.
Tretze anys! Si era ahir!

Menta, farigola,
ruda i romaní.

Gabriel Fauré (1845-1924)

Cantique de Jean Racine

Text de Jean Racine (1639-1699)

Verbe égal au Très-Haut, notre
unique espérance,
Jour éternel de la terre et des cieux ;
De la paisible nuit nous rompons le
silence,
Divin Sauveur, jette sur nous les
yeux !

Répands sur nous le feu de ta grâce
puissante,
Que tout l'enfer fuie au son de ta
voix ;
Dissipe le sommeil d'une âme
languissante,
Qui la conduit à l'oubli de tes lois !

*Verb igual a l'Altíssim, nostra única
esperança
jorn etern de la terra i dels cels
de la nit tranquil·la trenquen el silenci
diví Salvador, guia els teus ulls envers
nosaltres.*

*Escampa sobre nosaltres el foc de la
teva potent gràcia,
que tot l'infern fugi en sentir la teva
veu;
dissipa el somni d'una ànima que es
decandeix
i que la condueix a oblidar les teves
lleis!*

Ô Christ, sois favorable à ce peuple
fidèle
Pour te bénir maintenant rassemblé.
Reçois les chants qu'il offre à ta
gloire immortelle,
Et de tes dons qu'il retourne comblé
!

*O Crist, sigues favorable a aquest
poble fidel,
reunit ara per beneir-te,
rep els cants que ofereix a la teva
glòria immortal,
i fes que pugui retornar omplert dels
teus dons.*

També et pot interessar...

L'Hivernacle

Aquest amor que no és u

Blanca Llum Vidal + Joan Magrané +
Kebyart Ensemble

Blanca Llum Vidal, poeta

Kebyart Ensemble:

Pere Méndez - saxo soprano

Víctor Serra - saxo alt

Robert Seara - saxo tenor

Daniel Miguel - saxo baríton

El Palau presenta una lectura íntegra del poemari amb intervencions musicals compostes per Joan Magrané i interpretades pel Kebyart Ensemble.

Dijous 01.07.21, 19h

Petit Palau

Preu: 10 €

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION